

vil derfor paa ingen mulig Maade raade til at gaa den Vej at forhøje Aldersgrænsen til 65 Aar paa Ordningsloven. Man kunde maaske ogsaa gaa den Vej at stille en Ændring til dette Lovforslag om, at de 10 Aar, der fradrages, forringes til 5 Aar for Maskinpersonalet, men det vilde føre til, at Lovforslaget vilde gaa tilbage til Folketinget, det er sent paa Samlingen, og jeg vilde nødig skabe Uro og Usikkerhed hos dem, der glæde sig til at faa dette Lovforslag ophøjet til Lov. Jeg vil derfor, som antydet, lade mig nøje med intet Forslag at stille, saafremt den højtærede Minister mener at kunne give et Tilsagn om, at han vil i de Tilfælde, hvor vedkommende rammes af Aldersgrænsbestemmelsen, paa Finansloven begære det fornødne Beløb til at bøde paa den ringere Sum, som vedkommende vilde faa paa Grund af Aldersgrænsbestemmelsen.

la Cour: Baade dette Lovforslag og det forrige gaa jo ud paa at udvide den Pension, som Underklasserne, Underbefalingsmændene skulle have. Hvad er Grunden til, at de skulle have en udvidet Pension? Sikkert den, at vi ere komne ind i en Dyrtid. Men spørge vi om, hvorfor denne Dyrtid hidrører, ere jo alle vi, som have med Landbruget at gøre, klare paa, at de nødvendige Raamaterialier til Ernæring og Beklædning, som Landbruget leverer, ingenlunde ere blevne dyrere i de senere Aar. Derimod er ganske sikkert Tillavningen, Forarbejdningen af disse Varer, bleven ganske overordentlig meget dyrere, idet Arbejds lønningerne ere stegne for Industrien og for Haandværket, kort sagt for alle dem, der leve af at forarbejde det Raamateriel, som Landbruget leverer til Næring og Beklædning af Mennesket. Dernæst er selvfølgelig ogsaa Huslejen bleven dyrere. Jeg indrømmer fuldt ud, at vi have Dyrtid, og at det er en Selvfølge, at man nu ikke kan leve af det samme, som man kunde leve af i ældre Tid. Men naar det virkelig er Grunden til — og det antager jeg —, at disse to Lovforslag komme frem, saa undrer det mig, at den høje Regering ikke har tænkt paa ogsaa at give de militære Overklasser, som jo ligeledes mærke Dyrtiden, et Tillæg til deres Pensioner. Det vilde jeg finde fuldt berettiget. Jeg er tilbøjelig til at mene, at den højtærede Regering har en lille Smule imod at forbedre Officerernes Livsstilling. Vi se, at der er fremlagt en Række Lovforslag, som forbedre Livsforholdene for en Mængde af Statens Em-

bedsmænd, men Officererne have vi ikke mærket noget til, at den høje Regering har gjort det mindste for i denne Samling. De arbejde vist efter en Lønskala, der er mange, mange Aar gammel, og jeg tror, at de saa godt som nogen kunde trænge til at komme i Betragtning, naar der bliver Tale om paa Grund af Dyrtiden at forhøje Lønningerne. Den Betragtning er jeg kommen til ved at læse disse to Lovforslag, at det er Underklasserne, ikke de højere Klasser i Militæretaten, der vises det største Hensyn.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): De Bemærkninger, som den ærede sidste Taler kom med, synes mig at høre hjemme under Behandling af Lønningslovene — hvis de overhovedet høre hjemme, noget Sted — og ikke under Behandlingen af disse to Love. Thi det ærede Medlem tager ganske fejl, naar han siger, at disse to smaa Lovforslag ere begrundede i Hensynet til Dyrtiden, det ere de aldeles ikke. Det ene er begrundet i det almindelige Hensyn, at man fra Rigsdagens og Regeringens Side har ønsket at vise dem, der have deltaget i vore Krige, nogen Velvillie og Støtte i deres høje Alderdom. Det har man gjort ved at forhøje Pensionen for de Underofficerer, der have deltaget i Treaarskrigen, med 25 pCt., og det har man gjort ved Veterangaven, og nu gaar man et Skridt videre ved at gøre det samme for de ældste af de Underofficerer, der have deltaget i Krigen 1864. Det har ikke noget som helst med Dyrtid at gøre. Det andet Lovforslag gaar ud paa at rette en Urimelighed i Pensionsbestemmelserne for de Mænd af de militære Underklasser, der rykke op under Pensionsbestemmelserne for Embedsmænd. Forholdet har været det, at medens de i de civile Etater have Ret til at tage nogen Tjenestetid med som Bestillingsmænd, havde de det ikke i Militæretaten, og nu vil man stille dem lige i den Henseende med de civile Etater. Det har heller ikke noget med Dyrtid at gøre. Det er i Virkeligheden et Par smaa Love, ved hvilke man dels søger at afbøde nogen Uret, dels søger at vise dem, der have deltaget i Krigen 1864, nogen Velvillie i Lighed med den, man har vist de Underofficerer, der have deltaget i Krigen 1848.

Til de Bemærkninger, som den ærede kongevalgte Landstingsmand (Carstensen) gjorde, skal jeg sige følgende. Det er ingen Forglemmelse eller Misforstaaelse, at der ikke er givet Maskinmestrene en